

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 109/25

U Luxembourg 4. rujna 2025.

Presuda Suda u predmetu C-305/22 | C. J. (Izvršenje kazne na temelju EUN-a)

Pravosudno tijelo ne može odbiti izvršenje europskog uhidbenog naloga i sâmo preuzeti izvršenje kazne bez suglasnosti države koja je izdala taj nalog

Bez te suglasnosti država izdavateljica naloga može zadržati europski uhidbeni nalog i sama izvršiti kaznu na svojem državnom području

Europski uhidbeni nalog pojednostavnjeni je sudski postupak predviđen pravom Unije¹ koji omogućava uhićenje osobe u državi članici u kojoj se ona nalazi i njezinu predaju u državu članicu koja je izdala nalog, kako bi se protiv nje vodio kazneni progon ili kako bi se u njoj izvršila kazna koja joj je izrečena. U tom području načela uzajamnog povjerenja i uzajamnog priznavanja temelj su pravosudne suradnje u kaznenom području i obuhvaćaju važno pravilo: države članice moraju izvršiti svaki europski uhidbeni nalog. Stoga do neizvršenja takvog naloga može doći samo iznimno. U ovoj presudi Sud objašnjava zašto neizvršenje europskog uhidbenog naloga čiji je cilj izvršenje kazne u državi u kojoj osoba na koju se nalog odnosi boravi vrijedi samo ako pravosudno tijelo izvršenja poštuje uvjete i postupak za priznavanje osuđujuće presude i za preuzimanje izvršenja navedene kazne, predviđene drugim Unijinim propisom.

Žalbeni sud u Bukureštu osudio je 2017. rumunjskog državljanina na kaznu zatvora koja je postala pravomoćna 10. studenoga 2020. Taj sud 25. studenoga 2020. protiv te osobe izdaje europski uhidbeni nalog u svrhu izvršenja te kazne. Ta je osoba 29. prosinca 2020. uhićena u Italiji. Međutim, talijanska pravosudna tijela odbijaju predati dotičnu osobu rumunjskim tijelima. Štoviše, ta tijela odlučuju priznati osuđujuću presudu Žalbenog suda u Bukureštu i izvršiti kaznu u Italiji. Naime, smatraju da bi se time povećali izgledi za društvenu rehabilitaciju dotične osobe koja je zakonito i stvarno boravila u Italiji. Nadalje, talijanska pravosudna tijela u prvotno trajanje kazne uračunavaju razdoblja već provedena u istražnom zatvoru u Italiji i određuju osuđeniku kućni pritvor, uz istodobnu odgodu izvršenja kazne. S druge strane, rumunjska pravosudna tijela protive se priznavanju osuđujuće presude i njezinu izvršenju u Italiji. Tvrdi da je europski uhidbeni nalog izdan protiv rumunjskog državljanina još uvijek na snazi. Slijedom toga, prema mišljenju rumunjskih tijela, osobu treba predati i njezina se kazna mora izvršiti u Rumunjskoj, a ne u Italiji.

Žalbeni sud u Bukureštu, pred kojim se vodi postupak, odlučio je uputiti Sudu osobito pitanje pretpostavlja li odbijanje predaje osobe protiv koje je izdan europski uhidbeni nalog radi izvršenja kazne zatvora da je država izdavateljica naloga suglasna s izvršenjem kazne u drugoj državi članici. Usto, taj se sud pita zadržava li država izdavateljica naloga, ako nije suglasna s tim preuzimanjem u skladu s posebnim pravilima Unijina prava u tom području², pravo na izvršenje kazne i time pravo zadržati europski uhidbeni nalog.

U svojoj presudi Sud najprije podsjeća na to da se europski uhidbeni nalog oslanja na načelo uzajamnog povjerenja i da je odbijanje izvršenja iznimka, koju uvijek treba usko tumačiti.

Stoga pravosudna tijela države članice koja odbija izvršenje europskog uhidbenog naloga, kako bi se kazna izvršila

na državnom području te države, moraju pribaviti suglasnost tijela države članice izdavateljice naloga u pogledu preuzimanja izvršenja kazne izrečene u potonjoj državi. Ta suglasnost podrazumijeva prosljeđivanje osuđujuće presude koju je donijela država članica izdavateljica naloga državi članici izvršenja, zajedno s potvrdom. Bez te suglasnosti nisu ispunjeni uvjeti za preuzimanje izvršenja te se osobu o kojoj je riječ mora predati. Naime, cilj povećanja izgleda za društvenu rehabilitaciju, na koji se pozivaju talijanska tijela, nije apsolutan i treba ga uskladiti s načelom prema kojem države članice izvršavaju svaki europski uhidbeni nalog.

S obzirom na različite funkcije kazne u društvu, tijela države članice u kojoj je osoba osuđena na kaznu zatvora mogu legitimno istaknuti vlastite razloge kaznene politike kako bi opravdala da se izrečena kazna izvršava na njezinu tlu i stoga odbiti proslijediti osuđujuću presudu i potvrdu s ciljem izvršenja kazne u drugoj državi članici. U svakom slučaju, ako se odbijanjem izvršenja europskog uhidbenog naloga ne poštuju bitni uvjeti i postupak predviđen Unijinim pravom, taj europski uhidbeni nalog ostaje na snazi, a država izdavateljica naloga zadržava pravo izvršenja izrečene kazne na svojem državnom području.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pokrenut pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i, ovisno o slučaju, kratak prikaz presude](#) objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Snimke s objave presude dostupne su na [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP](#) od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica.

² [Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP](#) od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji.